

До
Научното жури
ПУ „Паисий Хилендарски“
м. май 2017 г.

СТАНОВИЩЕ

от проф. д.ик.н. Веселин Христов Цанков
- Юридически факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“

на материалите, представени за присъждане на научната степен „доктор на науките“

Уважаеми членове на научното жури,

Със заповед на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ (ПУ) съм определен за член на научното жури за присъждане на научната степен „доктор на науките“ - дата 17 май 2017 г.

Предоставям становище, изготвено на основание ЗРАС, Правилника за прилагане на ЗРАС и Правилника за развитие на академичния състав на ПУ.

1. Общо представяне на процедурата и кандидата

Конкурсът е за присъждане на научната степен „доктор на науките“.

За участие в конкурса е подал в срок документи един кандидат – проф. д-р Иван Захариев Сълов. Представеният от него комплект материали е в съответствие с нормативно установените изисквания.

Биографичните данни на кандидата са коректно представени в приложените документи по конкурса. Определено притежава академичен опит и умения. Личните ми впечатления от кандидата в конкурса се формират в продължителен период от време. Определено има задълбочена научна подготовка и сериозни професионални качества за упражняване на научна и преподавателската дейност. Внимателен и коректен колега. Ползва се с уважение от страна на преподаватели, академично ръководство и студенти.

2. Обща характеристика на дейността на кандидата

2.1. Оценка на учебно-педагогическата дейност

Кандидатът в конкурса в продължение на много години е изпълнявал професионално и добросъвестно задълженията си в Академията на МВР, РУ, ВСУ. Съчетава задълбочени теоретични знания с примери от практиката, с решаване на казуси. Работи със студентите по изграждане на умения за самостоятелна работа и бъдеща професионална реализация.

2.2. Оценка на научните и практически резултати и приноси в представения за участие в конкурса труд

Научните приноси в представения труд в областта на Наказателния процес се изразяват в доразвиване и обогатяване на съществуващите знания чрез изследване на актуални правни проблеми с обществена значимост в коректен научен спор с авторите в съответната научна област.

Научните и практически резултати и приноси в представения труд „Тенденции в развитието на наказателнопроцесуалното доказателствено право“ могат да бъдат посочени в следния примерен ред:

Представеният труд съдържа встъпителни бележки, четири глави, заключение и библиография. Обем 186 стр. Той е своеобразно продължение и доразвитие на научните възгледи и позиции на автора, представени вече в труд озаглавен „Съдът – разследващ орган, обвинител или арбитър в наказателното производство“ от 2002 г., издателство „Фенея“.

Основен предмет на изследването е негативното влияние на неолибералните и пазарни идеологии върху правните системи като цяло и в частност върху съществени принципни положения и основни постулати в Наказателния процес, като „принципа на справедливостта“ и принципа на „обективната истина“.

Впечатлен съм от искреността и в известна степен от нестандартното съдържание и подход на автора.

Във встъпителните бележки и до стр. 37 се прави много сполучлив и съдържателен анализ на общите социално – икономически и политически условия и въздействия на прехода в Република България и на тяхното отражение върху отделните институти на правото и в частност – върху Наказателния процес и основни негови съдържателни елементи.

Приности моменти

На първо място бих открил сполучливият анализ на общата обективна среда в международноправен и във вътрешноправен аспект и позицията на автора по нейното влияние върху основни институти на Наказателния процес.

От стр. 38 до края на труда разсъжденията на автора и коректните научни спорове са непосредствено посветени на дискуссионни въпроси в Наказателния процес.

Бих открил някои тези, изводи и обобщения на автора, като:

- на стр. 38 „ликвидиране на досъдебната фаза в наказателния процес и трансформиране в полицейско производство – над 90 % от делата“;
- на стр. 41 вижданията на автора за „разпита пред съдия в досъдебното производство“;
- на стр. 43 – прогнозите на автора още през 80-те години и случващото се от тогава до наши дни;
- на стр. 45 – 47 доказателствената стойност на материалите от СРС и изводите и предложенията на автора;
- аргументите и тезите на автора за „Личния живот и личните данни“ и материалите от СРС;
- значими като съдържание и научен анализ са разсъжденията на автора върху „правната фигура на тайния свидетел и защитата на личните данни“;
- на стр. 57 – 66 авторът предлага обстойна научна аргументация по материята на доказването в коректен научен спор с други автори;

- на стр. 66 авторът на база вече представените методологични позиции сполучливо представя своите позиции по основни понятия в „доказателствения процес“;
- Сполучлив е анализа от съдържателна гледна точка на понятията „...факти и обстоятелства“ на стр. 67; на ролята на „...вътрешния психически мир за субективната реалност“ на стр. 68; на стр. 70 – позицията на автора за „психични факти“ и „невеществени доказателства“ и т.н.
- По нататък на стр. 75 авторът аргументира критичната си позиция по така наречените „електронни доказателства“ и разликите между „факт“ и „данни за факт“;
- на стр. 80 – 87 – авторът води коректен научен спор, като представя солидни аргументи по темата за „доказателствените средства в наказателното производство“;
- Като обобщение – в голяма част от Трета и Четвърта глава авторът защитава своите възгледи, тези и отстоява позиция в коректен спор с други автори.

3. Бележки и препоръки

Към представения труд могат да бъдат отправени и някои препоръки.

- Може би много по-отчетлива трябва да бъде позицията на автора по основния въпрос: „Как да се съвместят сполучливо достиженията на школата на акад. Ст. Павлов с новите тенденции и развития в международен и във вътрешноправен аспект“.

- Може би авторът още веднъж би могъл да обмисли структурата на труда с оглед на цялостност, завършеност, логическа последователност. Това е право на автора, което обаче подлежи на доразвитие и концептуално дооформяне, както и на външен коментар.

- На стр. 79 и на други места в текста има многократни позовавания на тълковния речник. Приемам, че това има само насочващо значение, защото в правната теория и практика някои думи и изрази могат да имат специфично значение. В този смисъл са и разделите „Допълнителни разпоредби“ в законите, където е посечено „По смисъла на този законтерминът.....означава..... и т.н.“

- На стр. 87 – да се отграничи по-ясно новата проблематика във втори абзац.

- Трудът би спечелил ако се допълни с повече практика на ЕСПЧ и на Съда на ЕС и в този смисъл предлагам на вниманието на автора – Наръчник по европейско право в областта на защитата на личните данни, АОП на ЕС, 2014 и по-конкретно раздел VII – непосредствено посветен на тази материя;

- Заключение определено трябва да се доразвие обогати, за да може коректно да отрази постигнатото в този стойностен труд.

Тези бележки и препоръки обаче, съвсем не омаловажават значимостта на представения от кандидата труд.

Определено приемам, че представения труд „Тенденции в развитието на наказателнопроцесуалното доказателствено право“ представлява значителен научен и научно-приложен принос в областта на наказателния процес.

В заключение, като имам предвид:

- положителната характеристика на дисертационния труд, представена в становището, заедно с критичните бележки и препоръки;
- възможностите на проф. д-р Иван Сълов за самостоятелно разработване на труден в правно-техническо и практическо отношение проблем с особена актуалност за правата на българските граждани и за съдебната система;

- констатацията ми, че представеният дисертационен труд „съдържа теоретични обобщения и решения на големи научни или научно приложни проблеми, които съответстват на съвременните постижения и представляват значителен и оригинален принос в науката“ по смисъла на чл. 12, ал. 3 от Закона за развитие на академичния състав на Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Наредба № 12 на ВСУ.

Давам своята положителна оценка за проведеното изследване, представено в дисертационния труд, автореферата, постигнатите резултати и приноси.

Предлагам на Научното жури:

Да присъди на проф. д-р Иван Захариев Сълов научната степен „доктор на науките“.

20.03.2017 г.

Изготвил становището:

(проф. д.ик.н.Веселин Цанков)